

DYSLEKSJA

Maksymilian Al-Shaick 7a

Co to jest dysleksja?

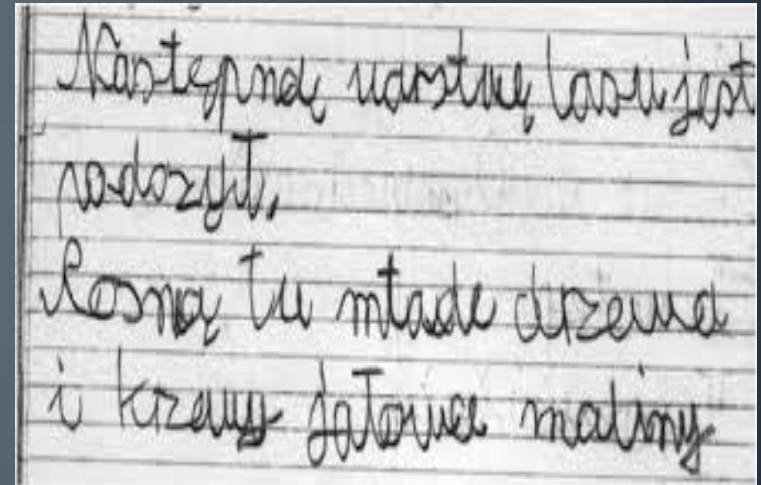
- Dysleksja rozwojowa czyli specyficzne trudności w nauce czytania i pisania – według Światowej Federacji Neurologów, definicja utworzona w 1968 r. – zaburzenie manifestujące się trudnościami w nauce czytania i pisania przy stosowaniu standardowych metod nauczania i inteligencji na poziomie co najmniej przeciętnym oraz sprzyjających warunkach społeczno-kulturowych. Dysleksja została opisana pierwszy raz na przełomie XIX i XX wieku. Obecnie dysleksję rozwojową można zdiagnozować także w przypadku występowania u dziecka inteligencji niższej niż przeciętna o ile obniżone możliwości intelektualne nie wyjaśniają w pełni istotnych trudności w czytaniu i pisaniu, a funkcje percepcyjno-motoryczne są wyraźnie zaburzone.

- Dysleksja jest spowodowana zaburzeniami podstawowych funkcji poznawczych, co często uwarunkowane jest konstytucjonalnie. Zaburzenia te mogą dotyczyć:
 - percepcji wzrokowej – objawiającej się widzeniem, ale niedostrzeganiem,
 - percepcji fonologicznej – objawiającej się słyszeniem, ale nieusłyszeniem,
 - integracji powyższych procesów.
- Dysleksja jest jedną z najbardziej uznanych przyczyn zaburzenia czytania, jednak nie wszystkie zaburzenia czytania są związane z dysleksją.
- W Polsce obowiązujące przepisy prawne nakładają na poradnie psychologiczno-pedagogiczne, przedszkola, szkoły i placówki opiekuńczo-wychowawcze obowiązki związane z pomocą dzieciom z grupy ryzyka dysleksji oraz dzieciom dyslektycznym. Placówki te powinny rozpoznawać, diagnozować i opiniować trudności w nauce oraz organizować różne formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom i ich rodzicom.

Przyczyny dysleksja

- Dysleksja rozwojowa: przyczyny
- Specjaliści są zgodni co do tego, że na pojawienie się dysleksji ma wpływ wiele czynników (polietiologia). Zwykle dzieli się je na dwie grupy:
- Genetyczne - przyjmuje się, że dziedziczne są dyskretne zmiany w centralnym układzie nerwowym, które warunkują zaburzenia funkcjonalne, leżące u podstaw trudności w czytaniu i pisaniu. Zakłada się, że dziedziczne uwarunkowania dotyczą 20-30 procent dzieci dyslektycznych.
- Mikrouszkodzenia lub niedokształcenie układu nerwowego i okolic mózgu odpowiadających za czynności czytania i pisania z okresu ciąży, porodu i pierwszych miesięcy życia.

- Czynniki te powodują, że rozwój psychomotoryczny dziecka jest nieharmonijny, niektóre funkcje rozwijają się dobrze lub ponadprzeciętnie, inne zaś z wyjątkowym opóźnieniem. Należy podkreślić, że zaniedbania środowiskowe i dydaktyczne pogłębia zaburzenia i trudności dziecka, dlatego tak ważne jest wczesne zdiagnozowanie problemu.

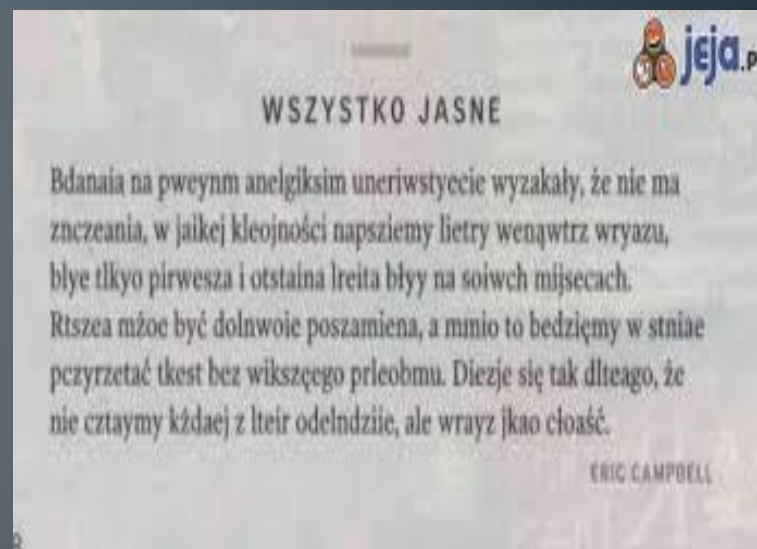
Dysleksja rodzaje

- Dysleksja rozwojowa: rodzaje
- Dysleksja rozwojowa może przyjmować różne postaci, stąd specjaliści wyróżniają następujące jej rodzaje:
 - dysleksja - trudności w czytaniu
 - dysortografia - trudności w opanowaniu poprawnej pisowni
 - dysgrafia - trudności w opanowaniu czytelnego pisania
 - dyskalkulia - trudności w uczeniu się matematyki
- U jednego dziecka mogą zostać zdiagnozowane wszystkie rodzaje dysleksji rozwojowej, najczęściej zdarza się występowanie dysleksji wraz z dysortografią.

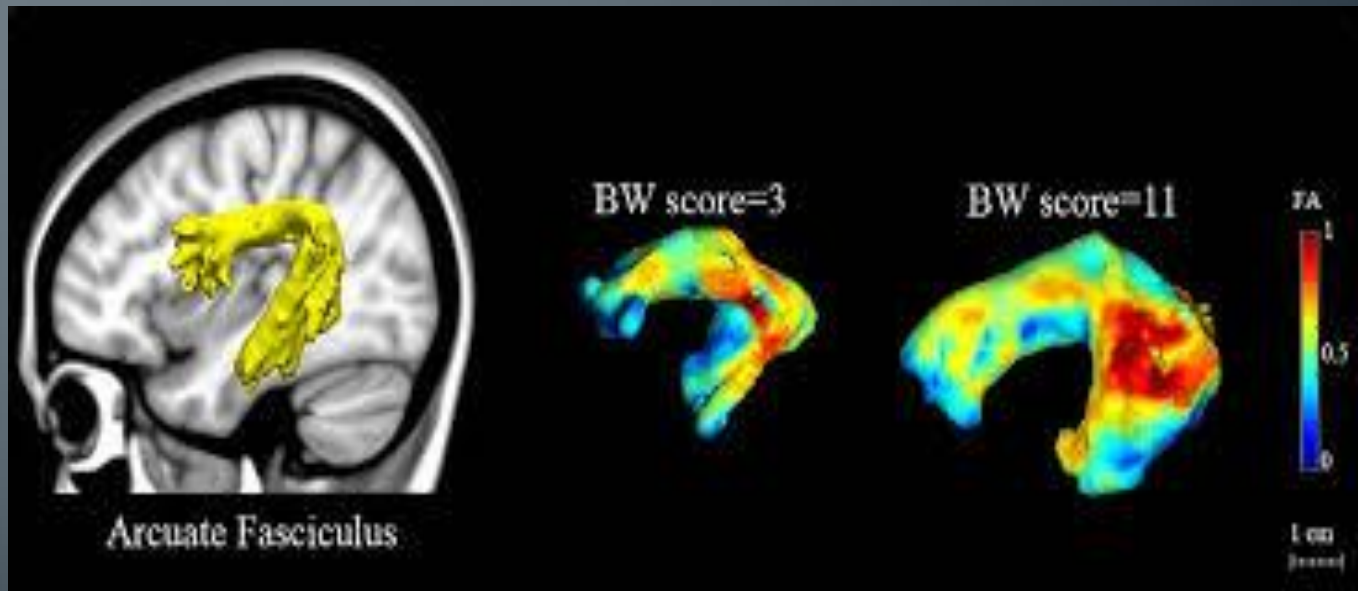

Czym się objawia dysleksja?

- Dysleksja rozwojowa: objawy
- Objawy dysleksji rozwojowej zależą od wieku dziecka, pierwsze symptomy, wskazujące na to, że dziecko może mieć kłopoty dyslektyczne, można zaobserwować już w wieku niemowlęcym. Są to:
 - opóźnienie rozwoju mowy (później niż u innych pojawiają się pierwsze słowa, zdania proste i złożone)
 - opóźnienie rozwoju ruchowego (mała zręczność manualna, nieporadność w samoobsłudze, brak samodzielnych prób rysowania).

- W wieku przedszkolnym specjaliści wskazują na następujące objawy ryzyka pojawienia się dysleksji:
- opóźniony rozwój ruchowy, trudności z utrzymywaniem równowagi, koordynacją ruchów, niechęć do zabaw ruchowych
- mała sprawność ruchowa rąk podczas czynności samoobsługowych (zapinanie guzików, wiązanie sznurowadeł), rysowania (rysunki na słabym poziomie, niechęć do rysowania, złe trzymanie przyboru pisarskiego, rysując naciska go zbyt słabo lub zbyt mocno)

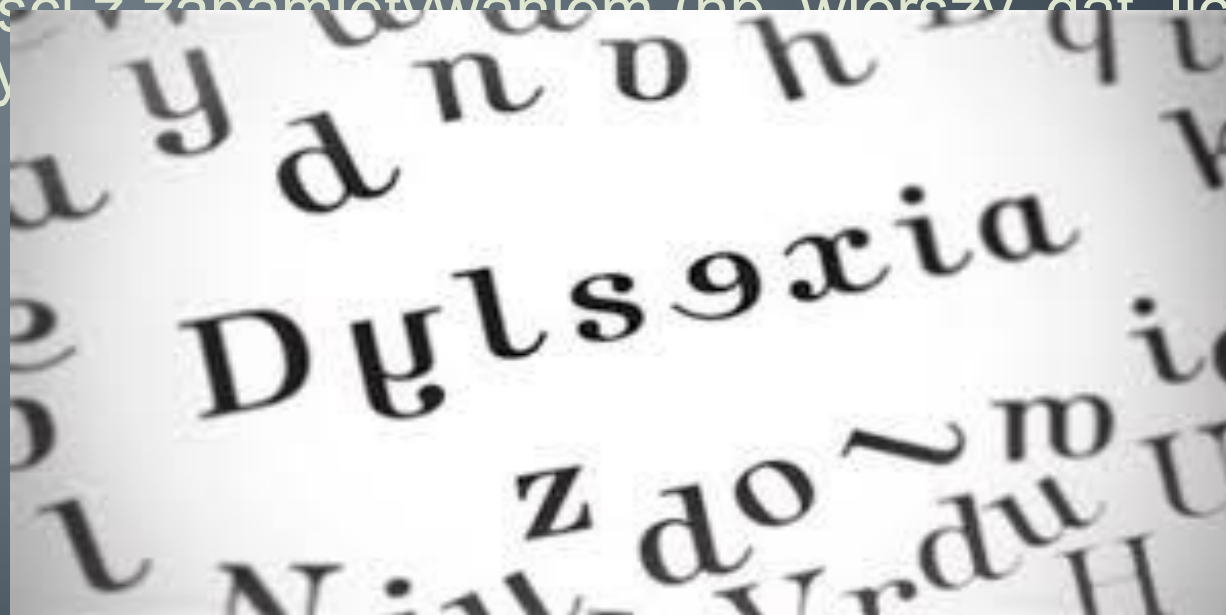
- opóźniony rozwój mowy, trudności z wypowiedzianiem złożonych słów, zapamiętywaniem nazw lub szeregów nazw np. pór roku, posiłków
- opóźniony rozwój lateralizacji (oburęczność)
- zaburzenia rozwoju spostrzegania wzrokowego i pamięci wzrokowej (trudności w składaniu pociętych obrazków, puzzli, układanek).

- U dziecka 6-7 letniego na dysleksję rozwojową mogą trudności z wymową (przekręcanie słów), wadliwa wymowa, błędy gramatyczne
- trudności z zapamiętywaniem wierszyków i piosenek
- trudności z odróżnianiem podobnych głosek, z wydzielaniem sylab i głosek ze słów oraz łączeniem ich w słowa (analizą i syntezą sylabową i głoskową)
- niechęć do rysowania, trudności z odtwarzaniem figur i wzorów
- trudności z układaniem obrazków z elementów według wzoru
- oburęczność, mylenie prawej i lewej ręki, nogi itp.
- trudności w nauce czytania wskazujące:

- U dzieci dziesięcioletnich i starszych na dysleksję mogą wolne tempo czytania i wyraźna niechęć do czytania,
- nieprawidłowa pisownia, w której dominują błędy ortograficzne
- trudności w przedmiotach szkolnych wymagających dobrej percepcji i pamięci słuchowej dźwięków mowy oraz dobrej percepcji wzrokowej, przestrzennej i pamięci wzrokowej
- trudności z zapamiętywaniem (np. wierszy, dat, liczb wielocyfrowych)

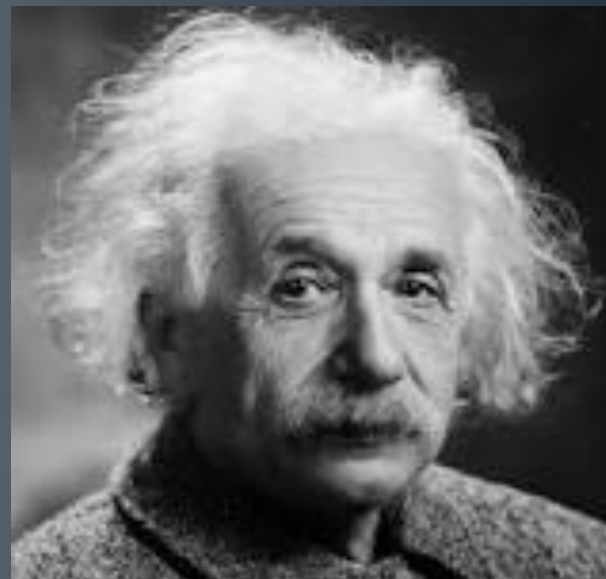
Dysleksja rozwojowa: diagnoza

- Dziecko, u którego podejrzewa się dysleksję, powinno trafić w ręce specjalistów - psychologa, pedagoga i logopedy. Poza tym powinno zostać przebadane przez lekarzy: foniatrę (by sprawdzić narządy mowy i słuchu), okulistę (by sprawdzić wzrok dziecka) oraz psychiatrę dziecięcego (m. in, by sprawdzić poziom stresu szkolnego). W trakcie diagnozowania specjaliści szczegółowo oceniają poziom czytania i pisania, poziom rozwoju umysłowego, funkcje uczestniczące w czynności czytania i pisania: językowe, percepcyjno-motoryczne i ich integrację.

Sławni dyslektycy-Albert Einstein

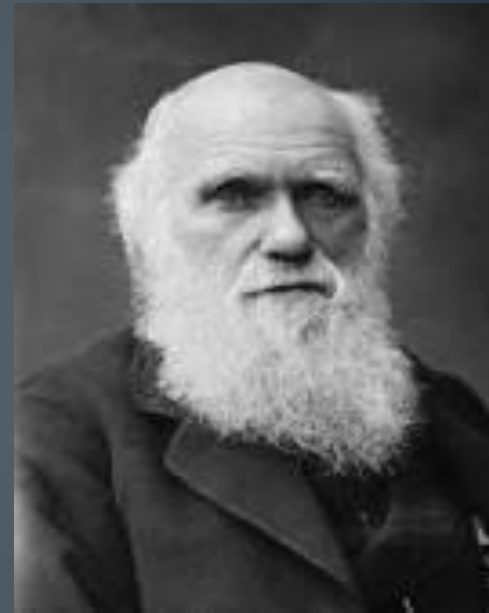
- Uważany za najbardziej wpływowego fizyka XX wieku został okrzyknięty naukowcem wszech czasów, m. in. dzięki swojej teorii względności. Dysleksja sprawiła, że późno nauczył się mówić, czytał dopiero od 9 roku życia, miał problemy z pisaniem i zapamiętywaniem informacji w szkole. Z powodu trudności związanych z dysleksją dwa razy stracił posadę nauczyciela. Nie przeszkodziło mu to jednak przejść do historii jako wybitny umysł.

Charles Darwin

- Stworzona przez niego teoria ewolucji przyczyniła się od radykalnej zmiany w postrzeganiu świata naturalnego.

Zawdzięczamy mu naukową rewolucję, która wpłynęła na wszystkie dziedziny wiedzy i światopogląd ludzi.

Leonardo Da Vinci

- Malarz, architekt, wynalazca, odkrywca, pisarz, matematyk... Długa jest lista specjalności, w których da Vinci wiele osiągnął. Dzisiaj pamiętamy go przede wszystkim jako geniusza, który dał nam Mona Lisę, Damę z Łasiczką czy koncepcję helikoptera.

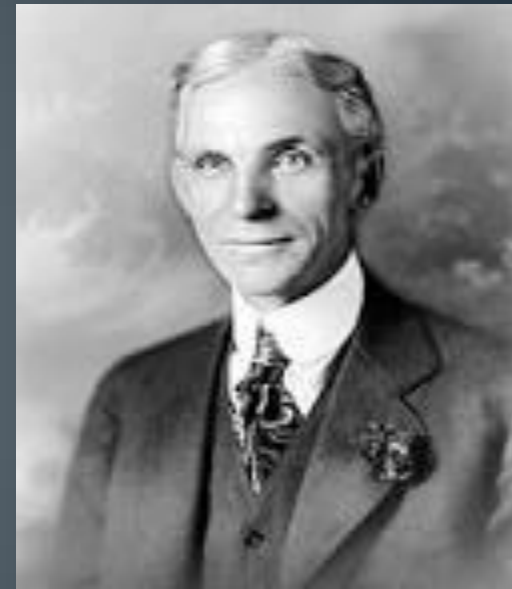
Isaac Newton

- Znany wszystkim twórcą zasad dynamiki, prawa powszechnego ciężenia, prawa ruchu i mechaniki klasycznej zapoczątkował rewolucję naukową, dowodząc kopernikańskiej teorii heliocentryzmu. Legenda głosi, że w szkole radził sobie średnio, dlatego wolał spędzać czas pod jabłonią, gdzie odkrył grawitację.

Henry Ford

- Jeździsz samochodem?
Podziękuj za to Fordowi. To on zrewolucjonizował produkcję aut i przyczynił się do tego, że szybko stały się one dostępne dla „zwykłych śmiertelników”. Jest przykładem na to, jak pasja może zamienić się w życiowy sukces i (przy okazji) zmienić

Nelson Rockefeller

- Dziś nazwisko Rockefeller to niemal synonim bogactwa. Najbardziej znany z rodu – Nelson – zasłynął dzięki swoim umiejętnościom politycznym. Był dyslektykiem i jednocześnie gubernatorem stanu Nowy Jork, wiceprezydentem Stanów Zjednoczonych, autorem kilku książek, a także kolekcjonerem sztuki.

Winston Churchill

- Wybitny polityk, mówca, strateg. Został premierem Wielkiej Brytanii w trudnym okresie II wojny światowej. Należał do „Wielkiej Trójki”, z którą uczestniczył w najważniejszych, międzynarodowych konferencjach, o których do dziś dzieci uczą się w szkołach, bo tam ważyły się losy ówczesnego świata. Za swoje wielotomowe opracowania historyczne o obu wojnach światowych został nagrodzony literacką Nagrodą Nobla

Hans Christian Andersen

- Nigdy nie nauczył się pisać poprawnie. Jego manuskrypty zawierają wiele błędów charakterystycznych dla dysleksji. A mimo to większość z nas wychowało się na jego bajkach. To Andersen dał nam „Brzydkie kaczątko”, „Dziewczynkę z zapałkami” czy „Calineczkę”. Był również autorem wielu utworów dla dorosłych.

Walt Disney

- Disney to wizjoner, który stworzył największą dziś korporację mediową świata. Przede wszystkim jednak jest ojcem najpiękniejszych, kultowych postaci dla dzieci, które uszczęśliwiają kolejne pokolenia najmłodszych i nie tylko

Steven Spielberg

- Kto z nas nie płakał na I.T., nie przeżywał Listy Schindlera i nie zachwycał się Parkiem Jurajskim? Spielberg to wybitny reżyser, scenarzysta i producent, który wywołuje w widzach najgłębsze emocje w doskonałym wykonaniu. Odznaczony Medalem Wolności za wkład w kulturowe dziedzictwo Stanów Zjednoczonych.
- Wśród sławnych osób cierpiących na dysleksję warto wspomnieć również Thomasa Edisona, Pabla Picasso, Andy Warhola, Johna Lennona, czy Agathę Christie. Można nauczyć się żyć z dysleksją, dzięki odrobinie samodyscypliny i ćwiczeniom. Dzisiaj istnieją skuteczne narzędzia i terapie, które pomagają diagnozować i walczyć z dysleksją od najmłodszych lat. Warto zadbać o swój rozwój, by niezależnie od wieku móc wyróżnić swoje szanse.

- Tags: dysleksja, dyslektycy, nauka

Jak sobie radzić z dysleksją?

- Luz Rello cierpi z powodu dysleksji i jest ekspertem w tej dziedzinie. Dzięki niej mamy nową aplikację zwaną „Piruletas”, która składa się z serii ćwiczeń i gier pomagających ludziom z tym problemem, która udowodniła. Wielu rodziców dzieci z dysleksją dzieli się swoimi doświadczeniami w internecie. Te blogi mogą być pomocne w poszukiwaniu wsparcia od innych rodziców. Maria, jedna z matek, zaczęła prowadzić bloga z pomocą swojej córki z dysleksją. „Byłam zdesperowana, zestresowana i szukałam ujścia swoich emocji. Byłam przekonana, że przeczyta to wyłącznie moja matka i kilka innych osób” – mówi.

